

אפשר גם אחרת

FINAL OFFER

בדימוס, שלום ברנו, חברה נוסנה ונדרה שהוציא ארגון מס' ימי האוניברסיטה העברית בירושלים בשנת 1966, ובבה תדפיס הרצאה שנשא השופט זוסמן בכנס הארגון בנושא

"**כאשר אין יודעים 'צדק' מהו יש להעדיין סדר.**"
בهرצאתו, פרס השופט זוסמן בפני שומעו את השקפת

- עלמו בעניין אופן פעולתו של השופט בהליך השיפוטי, ואני
- מבקש להביאה לפניכם, כדי להוכיח כי "הקידמה" בה אנו
- "מתברכים" בתחום השפיטה, אינה קידמה כלל ועיקר, אלא
- נסיגה רבתית, וכי אפשר לראותו בכך אחרת.

כאילו חזה השופט זוסמן, כבר לפני ארבעים שנה, את האנרכיה השוררת בימים אלה בתחום המשפט הפרוצדורלי והמהותי – הוא מזהיר כי "**אם יש ברצוננו לחתורות מוחלטת לשופט, שיוכל לעשות את הישר בעינו לא רשן שבסדר דין, הרי שלא רק שניזור אנדרמלוסיה, אלא שעלי הדין יהיה נתונם בחזקת סכונה של שורירות לב, יהיה בכך משומס סיכון שם שייעשה במשפט יהיה תלוי באישיותו של השופט היושב בדיון.**"

הרכבים שונים – פסקי דין שונים

השופט זוסמן, שידע היטב מהם מרכיבי אישיותו של השופט, וכיידם משפיעים על פסיקתו – קובע כי "**כל שופט הוא בעל אישיות מיוחד עצמו ומטענו הנפשי שונה מrule. לעיתים הוא שונה מחבריו גם בגישתו לעניין הנדון, ולמרות רצונו אין הוא יכול להשתחרר מדעתו ומחשובתו הקודמות והן חייבות להתבטא במלاكتו באורה זה או אחר.**"

עד כדי כך חוד השופט זוסמן מפני ההשפעה הבלתי רצiosa, שעלולה להיות לאישיותו המסתימה של השופט על תוצאות פסיקתו, עד שהוא מטייל ספק בתבונתה של החקיקה הקובעת כי בית המשפט העליון אינו כפוף לתקדים, והוא מביא כדוגמה לעמדתו זו את האפשרות התיאורטית,

לרגל יום העצמאות ה- 60 למדינת ישראל

**ערכו אמצעי התקשרות האלקטרונית
והכתבה מצודים ודירוגים של הדמויות
הבולטות, שהותירו את חותמן, בתחומים
שוניים, ממשך שנים שנות המדינה.**

מאת:
**עו"ד עפר
אטיאס**

mobili להכנס לדירוגים בתחום המשפט, החלתי להזכיר רשימה זו לדמותו ולהשקפת עולמו של ד"ר יואל זוסמן ז"ל, שהייתה כשותפה בבית המשפט העליון בין השנים 1951 – 1980. וניה נשיאו של בית המשפט העליון בין השנים 1976 – 1980. את שנייה הראשונה כמתמחה ציבית לשותם בבית המשפט העליון, בימים שלאחר תום מלחמת יום הכיפורים. בית המשפט העליון הtentnel, באותו עת, תחת הנהגתו של מ"מ הנשיא דואז השופט יואל זוסמן ז"ל, זאת עקב כהונתו של הנשיא ארגנטט כיר"ר ועדת החקירה הממלכתית על מלחמת יום הכיפורים.

למרות שלא הייתה המתמחה האישי שלו, היו לי מספר הזדמנויות לעבוד במחיצתו ולסייע בידו בנושאים שונים וחיצתי, כתוצאה מהן, לחותחו בלתי רגילה. הרושים העצומים של אישיותו ורק התחזק אצלי ככל שעברו השנים, וככל שהייתי יכול להשוות בין נשיים שבאו אחריו, ובמיוחד הנושא ברק.

השופט זוסמן היה, בראש ובראשונה, שופט דגול, שראה את יעוזו בהכרעה בחלוקת השיפוטית שהובאה בפניו. הוא לא ראה את עצמו כמחנק הדור או כמורה הוראה, הקובל נורמות התנהגות לציבור הרחב ו"האנור", אלא כמו שנתמנה כדי להכיר עניינית בחלוקת המשפטיות שהובאו בפניו, קטנות כגדלות.

פסק דין של השופט זוסמן הציענו בהירותם, והם נכתבו ונוחו בוצרה עניינית ותמציתית. הוא לא ניצל את כס המשפט כדי לעסוק בכתיבת אקדמית או בכתיבת ספרותית פואטית בחסות פסקי דין ארכניים וטורניים, והוא לא עסוק במשפט השוואתי ובדין תיאורתיים שלא לצורך.

כמו מ הנשיא בבית המשפט העליון הוא ראה לנכון להMRIץ את השופטים להגדיל את כמות פסקי הדין שככובו, ותמיד הקפיד לכתוב יותר פסקי דין מאשר חברות, כדי לתוך בכך דוגמא אישית.

כאשר ריכזתי השנה השתלמות בנושא סדרי הדין, קיבלתי באדיבותו הרבה הרבה של השופט

**"כל שופט הוא
בעל אישיות משל
עצמו ומטענו
הנפשי שונה משל
רעהו. לעיתים הוא
שונה מחבריו גם
בגישהו לעניין
הנדון, ולמרות
רצונו אין הוא
יכול להשתחרר
מדעתו
ומחשבותיו
הקודמות והן
חייבות להתבטא
במלاكتו באורה
זה או אחר"**

הציבור בכלל, וציבור עורכי הדין בפרט, סובל בתקופה الأخيرة מההתדרדות המתמדת של מערכת המשפט, ככל שהדבר נוגע לרמת הودאות והיציבות המשפטית, הן בתחום המשפט הדינרי והן בתחום המשפט המהותי. מושגי השסתומים כגון "חומר הלב", "הסבירות" ו"המידתיות", מחד, ו"מייטה המשפטית למישה ולסובייקטיבית עד כדי כך, שהיעוז המשפטית שאנו נתונים ללקחותינו הינו בבחינת ספקולציה פרועה.

המבוכה והבלבול השוררים בקרב בעלי הדין ועורכי הדין, שמקורם באין הוודאות שנוצרה ב迈向ו של אבי הלכת "אפרוחים" – יוכלים היו להעלם, וחשיפות והיציבות היו חזורות למקומותינו, רק אם הינו משיכלים לחזור ולאמץ את תפיסת עולםו של השופט זוסמן, כפי שהוא ביטא אותה בהרצאתו, ובדרך זו להחזיר עטרה ליושנה.

שכבר הוכח לא פעם כמעשית, שהרכבים שונים של בית המשפט העליון יגיעו לתוצאות סותרות באותה סוגיה ממש, וזאת עקב ההבדלים בין השקפות עולם שונות בהן מחזיקים שופטי בית המשפט העליון בנושאים שונים.

בסטטואציה שכזו, שوال השופט זוסמן: "היכן כאן הצד,
כאשר קיימת אפשרות למתן שני פסקי דין שונים הסותרים זה את זה? איזה הרכב שופטים "צדוק" יותר מרעהו?"

השופט זוסמן מסכים להנחה שגם בפסק הדין של בית המשפט העליון, ואפילו בפסק הדין שלו עצמו, נפלו ונופלות טעויות הטענות תיקון אולם, לשיטתו, "שיטת נאותה מחייבת שתיקון טעות בהלכה לא יהיה נתוןידי בית המשפט, אלא בידי המחוקק" שכן, לדבריו, אם בית המשפט העלון משנה החלטתו, ואפילו השינוי מביא לעשיית צדק – דבר המוטל בספק בעינו – "הרי תיקון העשאה בדיעבד, וגם אם אמורים לבעל הדין שהסתמך על הלהקה הפסקה, שלא הוא טעה, אלא בית המשפט, לגבי זה כבר לא מעלה ולא מוריד".

השופט זוסמן ראה את עצמו כמו שמחוייב, בראש ובראשונה, לבعلي הדין שהביאו את עניינם לפניו, ולכן הוא עומד בדבריו על עקרון בסיסי במשפט, שלעצרנו אבד זה זמן ביום אי הודהות המשפטית שבו אנו חיים – ולפיו "על דין רשאי לסמוך על יציבות של הלהקה שנפסקה בבית המשפט ולנהוג על פיה. שינוי הלהקה על ידי בית המשפט עצמו עשוי לבלב את הבריות. אך ידעו הבריות כיצד עליהם לנוהג, אם בית המשפט פוסק פעם בכך וככל הרcab יעשה "צדוק" לעצמו?"

כמובן שכאשר השינוי בהלהקה מוצאת ביטוי בחקיקה, הרי שהדין בשינויו הוא דין פומבי, שעובר מספר קראיות, הצבעות ודיונים בועדות, אליהן מוחזנים נציגי הגוף הנוגעים בדבר כדי להביע את עמדתם והעיקיר – השינוי בהלהקה פועל אך ורק באופן פרוטוקלי, ולא באופן רטראקטיבי.

בסיום דבריו, כאשר הוא דין בסוגיה של מידת ההטעבות של בית משפט בהליך המתנהל לפניו, אומר השופט זוסמן: "שיקוליו של שופט ניטראלי חייבים להיות מונחים על פי חומר הראיות שבעל הדין הביאו לפניו, ועל פיו עליו להרוויח את המשפט. הכלל הוא שניהול המשפט מסור לידי בעלי דין והשופט מכריע ביניהם. איןני רואה שום דרך לשמרו על האובייקטיביות של השופט אלא בדרך זו, ואם יצא תובע אחד מפסיד על שום שלא הוכחה מה שעליו היה להוכיח, איןני מוכן למענו לעמוד את שליחותו של השופט".

למשפט

יחידה 110 מ"ר
(ברשותו וגטו כמעט שווים)
מהודרת במיחזור
וברמת גימור גבוהה
למשרד איכוטי,
כולל אופציה של
עד 2 חניות מקורות
עם יציאה מיידית
וללא מדרגות למלואה.
המשרד ברוחם המגנים,
מרחק הליכה מבתי המשפט
אכלוס - 1.8.08
לפרטים נוספים:
ליורה 04-8567000
liora@aon-israel.com